

Bas Verheijden schittert met het KOD

Indrukwekkend concert in de Grote Kerk

DRIEBERGEN - Schumann's pianoconcert met de briljante Driebergse pianist Bas Verheijden als solist was het hoogtepunt van KOD's zomerconcert, afgelopen zaterdagavond. Het Kamerorkest Driebergen zorgde voor een prachtige begeleiding, in de Grote kerk in Driebergen.

door Pieter Kramers

Het thema was dit keer 'Lichtvoetige Romantiek'. Naast het pianoconcert speelde het orkest vóór de pauze twee levendige maar ook veel-eisende stukken: de 'Overture in Italiaanse stijl' van Franz Schubert, en de tweede symfonie van Camille Saint-Saëns. Schubert schreef deze ouverture op zijn 20e jaar als 'oefening' in het imiteren van de toen erg populaire Italiaan Rossini. Het was één van de eerste van Schubert's werken die openbaar werden uitgevoerd. In dit stuk was mooi de afwisseling te horen tussen de blazers, rond in klank, en de strijkers, met uitbundige dynamiek.

Saint-Saëns schreef zijn tweede symfonie op 22-jarige leeftijd. Het eerste deel is opgezet als een fuga, waar steeds in andere stemmen de inzet van het thema hoorbaar is.

Bas Verheijden met het KOD in actie.

Na alle complexe meerstemmigheid komt dit thema tenslotte magistraal éénstemmig terug. De invloed van Bach is duidelijk hoorbaar. Geen groter contrast dan met het tweede deel, ingetogen en sereen, mooi zacht in de strijkers, en met een prachtige solo voor de althobo. Het pittige derde deel (scherzo) was wel

'lichtvoetig' maar had ook bij momenten een wat donker karakter. In het snelle laatste deel moesten orkest en dirigent echt alles uit de kast halen om deze uitvoering goed neer te zetten. Hier was hoorbaar dat het werk voor een grotere strijkersbezetting is gedacht. De ietwat holle akoestiek van de Grote Kerk

hielp ook al niet om een optimale balans tussen blazers en strijkers te bereiken.

Van Schumann's pianoconcert was het eerste deel aanvankelijk als afzonderlijk stuk gecomponeerd en uitgevoerd, maar weinig enthousiast ontvangen: het was niet de ge-

bruikelijke vorm, en niet virtuoos genoeg. Toen Schumann het als driedelig concert afmaakte gaf hij het concert een heel eigen vorm: niet zozeer een solopartij met begeleiding maar meer een dialoog tussen solist en orkest die elkaar beurtelings ondersteunen. Ook hier grote contrasten tussen lyrische passages en markante ritmiek, met soms lastige ritmische grapjes. Vooral in het laatste deel zitten talloze virtuoze passages, maar Bas Verheijden toonde volstrekt meesterschap over het stuk, liet alle wisselende stemmen horen, beurtelings leidend en volgend. Het was fascinerend om te zien hoe vanzelfsprekend solist en dirigent samen de muzikale lijn bepaalden en alle tempowisselingen inzetten, waardoor het orkest zich in alles schijnbaar moeiteloos liet meenemen. Bas speelde dit concert, één van zijn lievelingsstukken, op zijn eigen vleugel, van binnen vol met handtekeningen van muzikale vrienden.

In dit concert toonde Albert van Eghen zich opnieuw een accurate maar vooral inspirerende dirigent, die het orkest juist bij uitvoeringen tot optimale prestaties weet te brengen. De ruim honderd toehoorders gaven solist en orkest een ovatie. Bas speelde als toegift de Habanera uit de Carmen van Bizet.

Voor het komende halfjaar heeft het KOD weer een nieuw project op stapel staan, met muziek van Fauré, Delibes, en fluitconcerten van Reinecke en Doppler.